

Zalaegerszegi  
ifjúsági  
magazin



SZÉCHENYI TERV

ingyenes  
free



10 2011

Az Aranyanyuk nyomában	1
Mi történt a csőszkunyhóban?	3
Az elme diszkrét bája	6
Koncz Zsuzsa koncerten jártam...	10
Gyöngyök és Kavicsok	14
Ő diktál, én írom	16
Sajt	18
...szerelmes a pinceillatba	20
(k)Arc Poetica	21
Pályázatok	28



**SZÉCHENYI TERV**



## IMPRESSZUM

Főszerkesztő: Cserpes Attila

Szerkesztő: Karáth Anita

Fotók: Nagy Linda

Képregény és grafika: Takács Zsanett

Felelős kiadó: Czebeiné Nemes Bernadett

ISSN: 2062-3062

Online változat: <http://zegzug.zalacivil.hu>

Kiadja:

Zalai Civil Életért Közhasznú Egyesület  
a „Világfa művészeti, hagyományőrző  
és természetvédelmi programok“

TÁMOP 3.2.11/10-1-2010-0085

számú projekt keretében

Szerkesztőség:

8900 Zalaegerszeg, Kossuth u. 47-51.

(92) 310 384 \* [info@zalacivil.hu](mailto:info@zalacivil.hu)

[www.zegzug.hu](http://www.zegzug.hu)

Készítette:

Ritend Stúdió, 500 példányban

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség

[www.ujsechenyiterv.gov.hu](http://www.ujsechenyiterv.gov.hu)

06 40 638 638



MAGYARORSZAG MEGÚJUL



A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.

Takács Aliz

# Az Aranyanyuk nyomában

November 25-én első alkalommal adták át a Richter Gedeon Nyrt. és Rácz Zsuzsa író által alapított Aranyanyu Díjat pedagógus, orvosnő és egészségügyi szakdolgozó kategóriában. A 200 ezer forinttal járó elismerést kategóriánként két – egy zsűri által választott és egy közönségdíjas – Aranyanyu vehette át. A díjjal olyan nőket jutalmaztak és ismertek el, akik munkája nélkülözhetetlen, mégis csekély anyagi és erkölcsi megbecsülésben van részük. A kezdeményezés célja, hogy ezt megváltoztatva az értünk és családunkért dolgozó, köztünk élő hősnőket reflektorfénybe helyezzék.

A nagyközönségtől érkezett több mint négyszáz (!) ajánlás alapján kategóriánként öt, összesen tizenöt jelölt jutott a döntőbe. Közülük minden kategóriában egy-egy díjazottat a nagyközönség választhatott ki. Az Aranyanyu Díj várományosait a közönségszavazás mellett zsűri is értékelte, melyben Gyarmati Andrea gyermekorvos, olimpiai érmes úszó, *Kriston Andrea* pedagógus, a *Kriston Intim Torna* módszer kidolgozója, *Nagy Tímea* kétszeres olimpiai bajnok párbajtőröző, *Beke Zsuzsa*, a Richter Gedeon Nyrt. kormányzati kapcsolatok és PR vezetője, valamint *Rácz Zsuzsa* író foglalt helyet.



*Dr. Orosz Sarolta az emléklakett átvételén*



Aranyanyuk gyűlésében



Dr. Orosz Sarolta

A három közönségdíj és a zsűri által megnevezett három díjazotton kívül a kezdeményezés médiatámogatója, a Femina.hu is felajánlott egy szintén 200 ezer forinttal járó különdíjat, így összesen heten vehették át 2011-ben az első alkalommal kiosztott Aranyanyu Díjat. A jóhírünk az, hogy ebben a rangos, országos versenyben több, mint 100 jelölt közül a zalaegerszegi orvosnő, *Dr. Orosz Sarolta* is a döntőbe került a legjobb öt közé. A doktornő több, mint harminc éve dolgozik házi- és üzemorvosként Zalaegerszegen, nagyon sok ember lelki- és fizikai egészségére ő vigyáz. Fontosnak tartja a megelőzést, emellett elkötelezett híve az egészséges életmódnak. Három fiú édesanyja és boldog nagymama is egyben. Bár a zsűri nem őt választotta az öt jelölt közül, mégis a többi jelölthöz hasonlóan örömmel vett részt családjával a gálán, amelyet a budapesti MOM Kulturális Központ elegáns színháztermében tartottak.

A Rác Zsuzsa író és a Richter Gedeon Nyrt. által alapított Richter Aranyanyu Díj célja a nők társadalmi megbecsülésének és önbecsülésének növelése. Az első alkalommal megrendezett díjkiosztón méltó módon mondtak köszönetet munkájukért a köztünk élő hősnőknek. A díjzón végén Rác Zsuzsa név szerint szólított minden döntőst, akiknek emlékplakettet és ajándéksomagot adott át kivételes munkájuk elismeréseképpen. Az est háziasszonya, *Holló Márta*, az RTL népszerű műsorvezetője volt. A Buday Péter főszakács nevével fémjelzett gálavacsora előtt *Kormos Anett* stand up-ját, valamint *Szalóki Ági* és *Szabó Dániel* duó koncertjét hallgathatta a közönség. Az Aranyanyu díjátadó gálája valójában korántsem csak a díjazottakról szólt, hanem minden döntősről, jelöltről, résztvevőről, vendégről is, akik együtt ünnepelték azokat a nőket, akik munkája nélkülözhetetlen a hétköznapijainkban. Reméljük, lesz folytatás!



Rác Zsuzsa író



Szalóki Ági is énekel a gálán



Lengyel Nóra-Takács Aliz

# Mi történt a csőszkunyhóban?

A Nyitott Akadémia előadássorozatot 9 évvel ezelőtt indították útjára a szervezők. Az előadások célja, hogy számos híres tudós, gondolkodó, illetve író, vagy orvos különféle témáról – szex, drogok, az életben lévő változások, a szerelem, párkapcsolat – alkotott véleményét, javaslatait osztja meg az érdeklődőkkel, így segítve eligazodásukat a hétköznapi élet röögös útjain.

Az előadók közé tartozik Müller Péter, író, dramaturg. A 21. századi magyar irodalom kiemelkedő alkotója. Könyvei és előadásai útmutatást adnak azoknak az embereknek, akik a

min-  
den-  
napi

problémák útvesztőjéből nem lelik a kivetítő utat és azoknak, akik hisznek a szeretet és az öröm csodálatos erejében! Az írónak november elején jelent meg legújabb könyve – Útravaló címmel – amely egy készülő kötetsorozat első darabja. Az írások apró történeteket és tanácsokat tartalmaznak, amelyeket az író humorral, bölcsességgel és szeretettel fűszerezett.

A nagy tiszteletnek örvendő író november 4-én este Zalaegerszegre is ellátogatott. Az előadásnak az Art mozi nagyterme adott otthont. A telt ház as előadás fő gondolatmenete egy ősi kínai történet köré szerveződött. Egy apró kínai faluban nagyon sokáig nem esett eső. A termőföldek kiszáradtak, az embereknek elfogyott a vizük és állandó sötétség, felhős időjárás borította be a területet. A falu aggjai egy híres „eső-



csinálót” hívtak, hogy orvosolják a kialakult problémát. Azonban az „esőcsináló” ahogy megérkezett a faluba, bezárkózott egy csőszkunyhóba és ki sem akart jönni onnan. A falubeliek érdeklődtek, hogy akkor most mi történt, és hogyan fog ez rajtuk segíteni? A férfi végül elárulta a titkot: „Nem maradhat egy percet sem ezek között az emberek között, mert ő is elveszíti a harmóniáját, a lelki és testi egyensúlyát, amelyet kialakított az élete során. A varázslat lényege pedig annyi volt csupán, hogy addig, amíg a faluban élő emberekből hiányzik az egymás iránti elfogadás, a szerepet, a

megértés és önmaguk elfogadása, addig az időjárás is a borús és sötét oldalát mutatja. A pozitív gondolkodásmód és a harmónia megtalálása pedig már a napos út felé vezet.

Az előadás sarkalatos pontja a változás fogalma körül mozgott. Az életünk során nagyon sok változás következik be. Ezek egyaránt lehetnek fizikai és lelki változások. Müller Péter elmondta, hogy a mai zűrzavaros, forrongó, ideges, feszült világunkban nagyon kevés ember boldog igazán, pedig ezen csak mi magunk változtathatunk! Nem szabad, hogy elveszünk az életünkben bekövetkező változásokban. A boldogság alapvető feltétele a saját, belső központ és ön-

magunk megtalálása: tisztában kell lennünk az értékeinkkel éppúgy, mint a hibáinkkal. A folyton változó, rohanó világban még inkább fontos, hogy megtaláljuk a belső középpontot, a belső harmóniát, amely segít kilépni a káoszából. Ez az állandóságot biztosító középpont segít a valóság, az élet megértésében, a jó és a rossz megkülönböztetésében és ezen felül a legjobb tanácsadónk! A pont valahol a szívünk közelében van. Megtalálásában felülről kell néznünk

önmagunkat, kívülről, hogy valóban tisztán és bölcsen láthassunk.



Az író, aki már 55 éve él boldog házasságban megosztotta a hallgatósággal a tartós párkapcsolat és házasság titkát. Meglátjuk-e a másikban az embert? A szív szemével kell látnunk a másikat! Ez a felismerés-élmény nem tartós, csak apró villanásokban éljük meg, de ezek a pillanatok adják meg a megoldásokat, az élet értelmét.

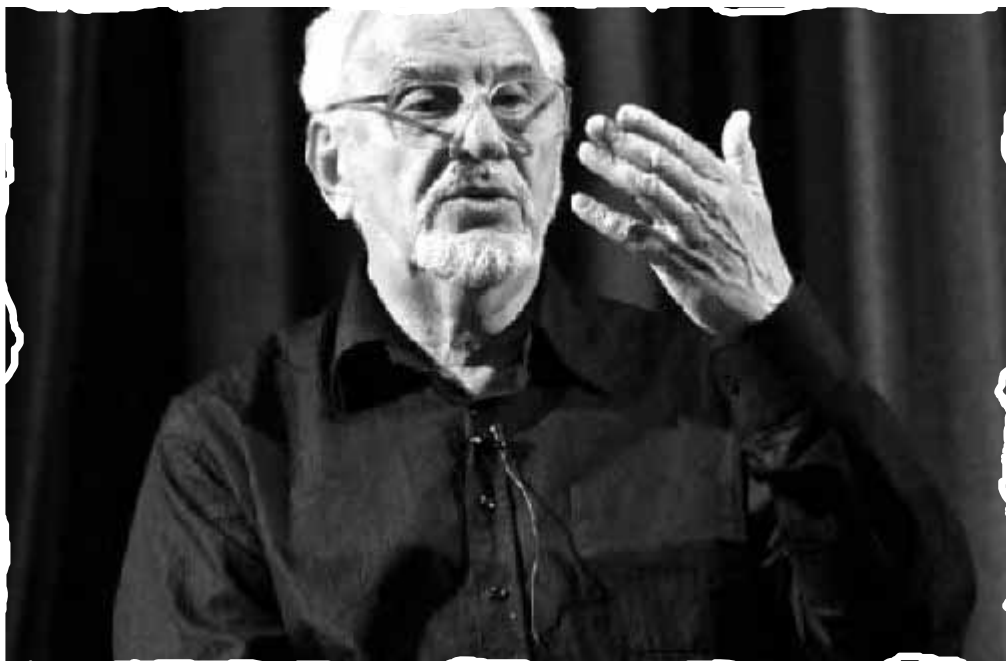
Modern életünkben nap, mint nap problémák tucatjával találjuk szemben magunkat – nemtől és kortól függetlenül – melyekre legtöbbször csak álmegoldásokat találunk. Ennek oka lehet, hogy az iskolák nagyon sok érdekes, vagy unalmas, minden-

esetre biztosan kötelező tudományokat, képleteket „vernek”, sulykolnak belénk. Ahelyett, hogy valamennyire élni is megtanítanának! Az önmegismerés, a belső harmónia megtalálása nélkül bármennyire is zseniális valaki legbelül a szívében üres marad. Aki még nem ismerné, annak újdonság, a többieknek pedig emlékeztetőként szóba hoznék egy idézetet: „Jól csak a szívével lát az ember. Ami igazán lényeges az a szemnek láthatatlan!” Ez a „látás” elválaszthatatlan a szeretettől! Vagyis aki nem tud szeretni, nem talál belső harmóniát és nem ismeri meg a világ értékeit, csak a felszínes dolgok maradnak számára.

A közel két órás előadáson mindenki útravalót kaphatott a saját életéhez. Ha csak egy-egy aprócska gondolat, javaslat vagy tanács megragadt, „magot ültetett” vala-



kiben, már megérte. A mozi nagyterméből mintha már nem ugyanazok az emberek léptek volna ki, mint akik korábban zaklattottan, a mindennapi gondokkal terhelve igyekeztek befelé. Az arcokon mosoly volt, a szemek csillogtak! Talán ők már – befele figyeltek egy kicsit... - keresték önmagukat!



Horváth Márk

# Az elme diszkrét bája

(beszélgetés Dr. Schmidtné Nagy Réka klinikai pszichológussal)

*Mit gondol a pszichológia mai jelentőségéről, megítéléséről? Mi a különbség pszichológia és pszichiátria között?*

Mind a pszichológus, mind a pszichiáter a testi-lelki folyamatok kölcsönhatását figyeli, ebben nincs különbség. Laikusok számára a legszembeűnőbb különbség talán az, hogy nálunk (Magyarországon) pszichológus nem írhat fel gyógyszereket.

Természetesen mi is tudjuk, hogy nagyon sok esetben kell gyógyszer és ezt terápiával egészítjük ki, de sokszor a gyógyszer helyett is lehet terápiát alkalmazni. Továbbá tanulmányok terén is van eltérés, a pszichiáterek orvostudományi karon tanulnak, a pszichológusok pedig bölcsészdiplomát kapnak, ám bármennyire is bölcsész a pszichológus, nagyon kemény anatómiai és neurológiai szigorlatokon kell átküzdenie magát. Valójában a pszichológia éppen ezért határtudománya a természettudománynak és a bölcsészetnek. A szakképzést pedig az orvosi és bölcsészkar közösen végzi.

Maga a pszichológia egyre nagyobb figyelmet kap, amit sajnos az egyetemi képzettség nélküli kurzuslók is kihasználnak! Mindig ellenőrizni kell, hogy a szakembernek, akihez fordulunk van-e egyetemi végzettsége. A terápia célja nem az, hogy megmondjuk, mit kell tennie a kliensnek, hanem, hogy rávezessük. Ez sokszor hosszabb folyamat, ezért csábító csodadoktorokhoz fordulni, akik „megmondják nekünk a titit”, kezelik a felszínt. A háttérprobléma azonban



ilyenkor ott marad, és nagyobb munka lesz később a rendbetétele. Gondoljunk arra, hogy egy pszichológus öt évig jár egyetemre, utána négy év, mire megszerzi a szakvizsgát. Nem lehet ezt a tudást gyorstalpaló képzéseken megszerezni.



*Volt már negatív tapasztalata a betegeivel?*

Szenvedélybetegekkel foglalkozunk, ezen belül leginkább alkoholbetegekkel. Mint minden más függőség esetében, az alkoholfüggőség, alkoholbetegség esetében is sokszor fordul elő, hogy nincs betegség-tudat. Sokukat a családtagjaik hozzák be, megint mások, például hajléktalanok, a hideg téli hónapokat átvészelve, vállalkoznak a terápiára. Ilyenkor rendkívül nehéz pozitív eredményeket elérni.

*Mi kell ahhoz, hogy valaki kigyógyuljon, egyáltalán mi számít alkoholfüggőségnek?*

Fontos, hogy alkoholbetegségből NEM LEHET KIGYÓGYULNI. Absztinenciát lehet tartani, vagyis az alkoholfüggő mindig az marad, legfeljebb absztinens lesz, vagyis nem iszik! Ha valaki alkoholfüggő, nem lehet szociális ivó, vagyis, hogy megiszik vasárnap egy pohár bort. Semmit nem szabad innia.



Ehhez kell betegség-tudat, elhatározás, stb. A társas támogatás is nagyon fontos.

Továbbá nem árt tisztáznunk, hogy az alkoholbeteg nem csak alkoholfüggő lehet. Akkor beszélünk függőségről, ha az alkoholfogyasztás kényszerre, rendszeres tevékenységgé válik, akadályozza a személyt mindennapi életvitelének, tevékenységének, alkalmazkodásának lebonyolításában. Alkoholbetegség kötődhet rendszertelen alkoholfogyasztáshoz is, ilyen például a fiatalok körében sajnos egyre népszerűbb „binge drinking”. Ez hirtelen nagy mennyiségű alkohol bevitelét jelenti, aminek eszméletvesztés, légzésbénulás lehetnek a következményei (ezáltal HALÁL). A cél itt nem a jó hangulat elérése, hanem a teljes eszméletvesztés! A binge drinking tulajdonképpen egy fiatal főiskolásokat és egyetemistákat

érintő megdöbbentő jelenség, amely az Egyesült Államokban már népegészségügyi problémát jelent.

*Milyen terápiák léteznek alkoholizmus kezelésére?*

Vannak speciális terápiák! Mi is hatékonyan tudjuk kezelni a problémát, ha megvan a függő részéről a változtatni akarás. A sorstársi közösség jelentősége is hihetetlenül nagy, ezért fontos említeni például az Anonim alkoholistákat. Az alkoholbeteg/függő nem csak önmagának árt testileg-lelkileg, hanem balesetet okozhat, tönkreteszi a családjá életét is! Az alkoholbeteg emberek családtagjai a fogyasztás következtében szintén bekerülnek az egészségügyi rendszerbe.

Azonban, mint a legtöbb betegségnél, a legjobb az volna, ha meg tudnánk előzni az alkoholproblémák kialakulását.

*Milyen akadályát látják ennek?*

Elsősorban azt, hogy nincs megelőzés az iskolákban. Mindenki a drogról beszél, nem veszik figyelembe, hogy az alkohol ugyanolyan veszélyes szer. Legálisan kapható és, hogy reklámozható, ez nagyon megzavarja a fiatalokat, hiszen nem a tilos és veszélyes kép kapcsolódik hozzá, hanem pozitív gondolatokat csatol a fogyasztáshoz és ez hihetetlenül veszélyes! Nem azt mondom, hogy tiltani kell, a tiltás általában nem vezet eredményre. A fiataloknak tisztában kellene lenniük a fogyasztás testi-lelki hatásaival, de még fontosabb lenne ennél az önértékelésük megerősítése, céljaik kialakítása, továbbá a közösségbe tartozásuk segítése. Bármilyen furcsán hangzik, de a szerfogyasztás megelőzése ott kezdődik, hogy

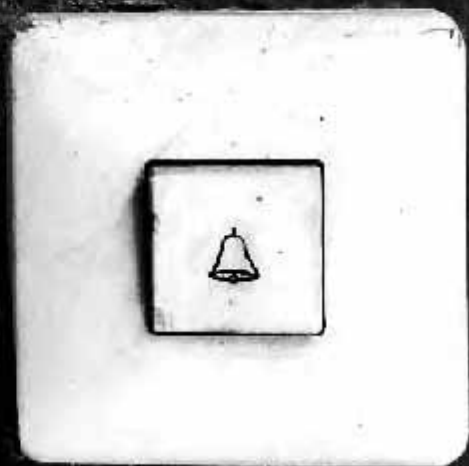


olyan helyeket, klubokat, közösségi tereket hozunk létre, ahol a fiatalok együtt lehetnek, sportolhatnak, beszélgethetnek, filmet nézhetnek, tehát hasznosan tölthetik idejüket egymással és nem az utcán, meg buszmegállóknak kelljen tengődniük. Erre mindenhol szükség lenne, kis falvakban ugyanúgy, mint a városokban. Persze ez költséges dolog, de a megbetegedések későbbi egészségügyi költségeit messze nem éri el.



nem vész el,  
csak átalakul

az IFJŰJSÁG rövidesen  
a weben folytatja a hírszerzést



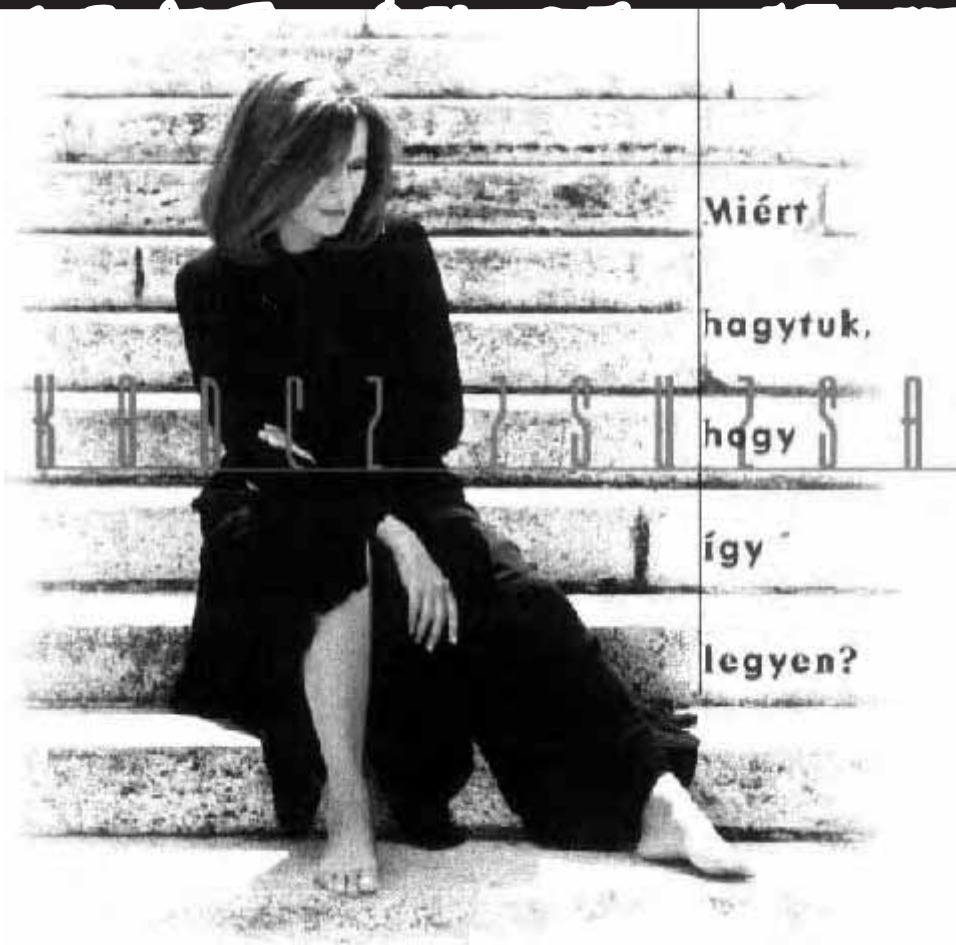
hamarosan:

[www.ifjujsag.hu](http://www.ifjujsag.hu)

Sneiff Szilárd

# Koncz Zsuzsa koncerten jártam...

*Művészbejáró*



Pécs városa minden hírességnek – legyen szó színésről, énekesről, sportolóról – fontos állomás az életében. Színházak népszerű találkozójának (POSZT), elismert előadóművészek évenkénti turnéállomásának ad helyet. Egy ilyen „megálló” volt Koncz Zsuzsa életében november 15-e, amikor is csurig megtelt az EXPO Center, hogy egy élő legendát újra színpadon lásson.



A koncert előtt nagy volt a mozgolódás a nézőtéren. Az este 6 órás kapunyitáskor még csak páran voltunk, de negyed 7-től már folyamatosan, nagyszámban érkeztek emberek, akikben ott volt a Koncz Zsuzsa dalok egy-egy sora, bekezdése, egy-egy pillanattal, melyet még 10-20-30 évvel ezelőtt gyűjtöttek be hasonló helyzetben.

A bejárat mellett, de már bent a nagy teremben volt lehetőség Koncz Zsuzsa nemrég megjelent koncert DVD-jének megvásárlására, de emellett voltak ott 10-20 évvel ezelőtt megjelent CD-k is. A hang- és videóanyagok mellett pedig voltak asztalok, amelyről mindenki étvágynak és szomjúságának függvényében vásárolhatott magának harapni-, illetve innivalót.

19 óra van. Negyed órával ezelőtt láttam a színpad mellett Maróthy Zoltánt, az egyik gitárost, amint éppen a hangtechnikáért felelős fiúkkal beszélgetett. Szóval, nem volt nagyizgalom. Miért is lenne, hiszen mögötte is már egy kézen megszámolható mennyiségű koncert van.

Aztán lassan kialszanak az EXPO fényei és felgyúlnak a színpad fényei... és megérkezik egy szőke, szépen felöltözött lány, aki elmondja, hogy melyek azok a szponzorok, akik nélkül nem jöhetett volna létre ez a koncert. (Ezúton is köszönet és virágözön!) A színpadon újra megjelenik egy hölgy, ő már idősebb, de még mindig nem a Zsuzsa, hanem az a személy, akinek a nevéhez fűződik az a nagy divatcég, amely a fő szponzora a mai estének. (Ez itt nem a reklám helye, a cég nevét fedje titok!)

Most már nem maradt más, minthogy kezdődjön a koncert, hiszen már a „fiúk” is elfoglalták a helyüket a hangszerek mögött. Felhangzik a szép, lágy zene és a színpadon megjelenik Koncz Zsuzsa, a dal pedig, amit bevonulásként énekel, az Nagy László híres

verse: Adjon az Isten. („Adjon az Isten fényeket, temetők helyett életet”) A ruha pedig egy szép fehér nadrág, egy fehér ing, rajta zakóval, amelynek zsebében egy piros virág díszelgett... Szép volt nagyon.

Ezután pedig megkezdődött az este úgy, ahogyan kezdődött áprilisban az Aréna-koncerten, hiszen ez a turné annak a koncertnek egy válogatás összeállítása. A dalok egy kicsit összekeverve, kicsit felújítva szerepelnek a repertoárban. Elhangzott az egykoron betiltott lemez főcímdala, a „Jelbeszéd”, majd ezután az idei „egyveleg”, vagyis sorrendben: 1964, Rohan az idő, Valaki kell, hogy szeressen, Valahol egy lány... Jaj, de jó volt!

Mivel a már többször is említett budapesti nagykoncert egyfajta lemezbemutató is volt, hiszen a legújabb lemez (Koncz Zsuzsa 37) fél évvel előtte jelent meg, ezért nem maradhattak ki az új dalok sem, amelyek már nagyon hamar belopták magukat az emberek szívébe. (Még itt vagyok, A szebb jövő...) Miért is ne, hiszen a mondanivaló még mindig ugyanolyan erős, mint évekkal ezelőtt. („Nem kell a szép jövőt ígérni, elég, ha most nem rontjuk el”)

Az első részben voltak még dalok, többek között a „Ki nevet a végén”, a „Nekem az ég”, amely egyébként egy híres kortárs költőnk, Kányádi Sándor verse, és amelyet Koncz Zsuzsa egy korábbi interjúban a saját ars poeticájának mondott. Az utolsó két dal „A város fölött”, és nagyon lírai „Mama kérlek” volt. Ezután jöhetett a szünet, a pihenő és persze az evészet-ivászat.

A koncert a negyedórás szünetet követően folytatódott, mégpedig egy olyan dallal, amely szintén az új lemezeiről való és hamar a nézők kedvence lett. Ez a dal pedig az „Üzenet az égből”. („Nem, nem adom, nem adom fel magam, amíg hallod a szavam”)



Meg kell mondanom, hogy ez az én legújabb kedvencem, hiszen a dal szövege számomra sokatmondó, tele reménnyel, örömmel és mindennel, ami fontos lehet... mondjuk nekem.

Aztán egy viszonylag új régi dal következett, a „Hajszálak”, amelyet még Koncz Zsuzsa a 90-es években énekelt el először Hevesi Tamással, majd később Tolcsvay Lászlóval. Mivel közülük senki nem volt jelen a koncerten, ezért ezt a dalt Závodi Gáborral, a zenekar vezetőjével adták elő. Egyre fokozódott az izgalom, hiszen közeledtünk az est végéhez, és a legendás dalok még sehól.

Ezen gondolatom után jött szintén egy új szerzemény, Bornai Tibor dala, „Hópelyhek”. („Miért csinálunk minden útból tévutat, miért akasztunk vágyainkra szárnyakat?”) De ezt követően jött József Attila verse, „Kertész leszek”. A nézők majdnem mindegyike együtt énekelte a dalt Zsuzsával, aki most is nagy átéléssel tudatta velünk, hogy „Ha már elpusztul a világ, legyen a sírjára virág”. Majd jött az én kedvenc „Koncz-versem”, az Előszó, amely Karinthy Frigyes tollából származik. („Nem mondhatom el senkinek, elmondom hát mindenkinek”)

Aztán miután a nézők is kezdtek fáradni és Koncz Zsuzsa is, ezért jöhettek a jól megérdemelt Dalok. Felhangzott hirtelen az „Ég és föld között”, amely dal refrénjét együtt énekelte és tapsolta mindenki, jött egy dal, amelyet szintén jól ismernek a nagy „Koncz Zsuzsa koncertesek”: ez volt a Le-

vél a távolból. („Nem kell nekem megírnod azt, hogy szeretnél, tudod, én így is jól érzem magam.”)

A végére maradtak a legismertebbek, amiket még az is ismer, aki soha nem volt Koncz Zsuzsa koncerten. Az első volt a „Jöjj kedvesem”, amely milyen érdekes, hogy még mindig aktuális, és még mindig el kell énekelni... Mikor jönnek már végre rendbe a dolgaink? És vajon „lesznek még szép napjaink?” A másik legismertebb dal következett, a „Ha én rózsá volnék”. Minden sorát, minden betűjét együtt énekelte az egész



terem (még én is), együtt mondtuk el mindenkinek: „...akkor lennék boldog, ha kife-szítenének, s nem lennék játéka mindenféle szélnek.”)

Nagyon-nagyon jó volt, de sajnós következett a meghajlás, ami egy koncerten csak egyet jelenthet... Azért egy kisfiú (lehetett 5-6 éves) még átadott egy sárga rózsát a Zsuzsának, amiért ő cserébe egy nagy pusztát adott a fiúnak. Ezután a színpadon nemrég még éneklők levonultak, amit a tisztelt publikum nem hagyott annyiban. Mindenki vastapssal várta vissza legfőképp Koncz Zsuzsát, aki – valljuk be – a zenekar nélkül nem jött volna vissza. Nem is jött! Valószínűleg azért nem, mert miután lement a né-

zők nagy része felvette a kabátját, a csomagjait és már vonultak volna ki az EXPO-ból, de a többi – kis számban maradt – néző visszatartotta a további tappsal. De ez is hiába!

Szerintem egyébként visszajött volna, hiszen a sárga fények felgyúltak a színpadon, ami csak egyet jelenhet, a végső búcsúdalt: „Miért hagytuk, hogy így legyen”. Ez maradt már csak ki, de többet már senki nem jött fel a színpadra. Így az addig ott töltött kb. két óra meghitt éneklés, elgondolkodás egy perc alatt szertefoszlott amiatt a sok ember miatt, aki megunta a tapsolást, és aki utána hering módon tömörült a kijáratnál.

Büki Bettina

# Gyöngyök és Kavicsok

*Művészbejáró*

A Zrínyi Miklós Gimnázium folyosógalériája ezennel Kintli Bori és Sághegyi Dia alkotásaival kápráztatja el nem csak a művészetkedvelőket. A Gyöngyök és kavicsok névvel illetett kiállítást Karát Eszter, iskolánk tehetséges énekese vezette fel, majd a folytatásban Karáth Anita, elismert költőné szavai nyitották meg a galériát. Egy egyetemi élményét is megosztotta velünk, kavicsok és gyöngyök emlegetésével, ami mindannyiunk számára tanulságos lehet. A történet befőttesüvegbe dobott kavicsokról, a fennmaradó helyet kitöltő gyöngyökről, végül az apró réseket eltömítő homokszemcsékről szólt. A kavics jelképezte életünk fontos részeit, a gyöngy azokat, amik igen

nagyon számítanak a mindennapjainkban, végül a homok, az összes többi apró-cseprő dolgot szimbolizálta. De mi lenne, ha az üveget a homok megtöltésével kezdenénk, az ügyes bajos dolgokkal életünk színterén? Nem jutna szabad tér a kavicsoknak és a gyöngyöknek...

Így hát a bemutató nagy sikerrel és Szirtes Barbara (Ady Endre Általános Iskola, Gimnázium és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény) énekével zárult, és eddig még nem tapasztalt tapsvihart tudhatott magának a két lány.

Megkérdeztem őket, hogy érezték magukat a megnyitót, és mindketten nagy örömmel, bár kicsit megilletődve élték át a pillanatot.







A jó szó talán: zavarba ejtő. Sok figyelő tekintet, kíváncsi pillantások.

Bori elmesélt nekem, hogy régi álma vált valóra a kiállítás formájában, hiszen szeretett volna valami maradandót hagyni maga után a "kirepülés" előtt. Meg kell hagyni, sikerült.

Mindkét lány egyetértett abban a kérdésben, miszerint szükség van-e a művészetekre. Elmondásuk szerint anélkül nem lenne „kerek egész” a világ.

A művészet pedig magával ragadja a sokszínűséget, ez meglátszik Dia és Bori festményeiben. Egyaránt szeretik használni az akvarellt, de főleg Dia, aki már kiskorában el-sajátította ezt a festészeti technikát.

Képei élénkek, képzetet teremtenek, bevonzzák a figyelmet. Látni kell, hogy értse az ember, mire is gondolok.

Bori is régóta foglalkozik a képzőművészet-tel, mondhatni családi hagyomány. Ő a festmények mellett grafikákkal is hozzájárult a kiállításhoz, és nem gondolja, hogy a fekete-fehér bármennyivel is kevesebb lenne, mint a színes alkotás, hiszen sok stílus előre meghatározza milyenségét.

Bori a továbbiakban is szeretne kreatív munkát végezni, ahol tehetségét alkalmazni

tudja, ez segíti az önmegvalósításban, kifejezésben, míg vele ellentétben Dia hobbi-ként tekint erre. Neki nem menne ilyen jól, ha kényszer alatt kéne vele foglalkoznia. Nem is szereti összehasonlítani más munkákkal a sajátjait, hisz számára ez egy öncélú tevékenység, mit be kell látni, elég jól csinál.

Az egyik kép különösen felkeltette az érdeklődésemet, hisz a portréval sokadára találkoztam, látható volt már iskolákban, pályaválasztási kiállításon, így hát felkerestem Ferenci Marcit, a Kölcsey Ferenc Gimnázium diákját, valamint az említett kép főszereplőjét, hogy ő is mondjon pár szót az alkotás folyamatáról.

„Érdekes volt modellt ülni, sokszor nagyon fárasztó is, főleg mozdulatlanul maradni órákon át, csupán rövid kis szünetekkel. Először elég érdekesen érintett a dolog de aztán elkezdtem megbarátkozni azzal, hogy ha én nem is, de a portrém "híres" lett. Minden alkotás nagyon tetszett/ tetszik, néhány (köztük ez is) közel áll a szívemhez.”

Bár próbálkoztam, de a lányoknak a gratuláción és a lenyűgözésen kívül nem tudtam mást mondani.

Büki Bettina: **Ő diktál, én írom**

„Hideg a fal, a ruháim szanaszét az ágyban. Egyéjszakás kalandról szó sem. Rés a fal és az ágy között. Onnan a levegő. Fejem eltakarva, félek a fénytől. Hideg a fal. Fázik a hátam, még a ruháim is szanaszét. Pléddel fedett körvonalak. Egy éjszaka nem játszik, akkor már nem lenne illő, hogy én más. Bár nem tudom miben rejlik különlegességem. Nem egyszer mondták.

Hasonlítanak tárgyakhoz, utcákhoz, emberekhez, keresnek bennem, nem találnak bennem, rám ismernek, nem tudnak hasonlítani, ezért később hozzám hasonlítanak tárgyakat, utcákat, személyeket. Hideg a fal. Megismernek, keltek, elutasítok, igent mondok. Átgondolok, furdalok, mást, magamat, nyomot hagyok, lezárok, nemet mondok. Keresnek, írnak, elfelejtenek. Nem azt nem, én elfelejtek, azt sem, hazudunk, és hazudnak, én is, nekem is. A ruháim szanaszét, elkészülök, szépnek látszok, szépet mondok, megérintenek, hagyom, tükörbe nézek, sms-t kapok, felhívnak, válaszolok, nem egyéjszakás kaland, a fal hideg, rés az ágy és a fal között, pléd, igent mondok, aztán nemet.

Lehúzó az ágyneműt, frissre cserélem, beágyazok. Fejem eltakarva, félek a tekintetektől. A gyengeség netovábbja. Tapétázott. Zöld. Recés. Hideg. Netovább! Párna alatt rejlő mobiltelefon. Titkos üzenet. Ott voltam. Vízhólyagos a sarkam. Lezárok. Azóta nem köszönünk. Hideg a fal, a kezem, a hátam, a pulcsim, a zoknim. A ruháim szanaszét, a hajam is, nem mondok kedveset, nem gondolok át, tükörbe nézek, nem próbálok szépnak látszani, szemekbe nézni, válaszolni, csak furdalok. Másokat és magamat, de jobban magamat.

Azt mondják én más. Üres papír és betegség, esernyő és fényképalbum, ismeretlen szám, gesztus nélküli és nem reagált sms, film, kártyavár, szívószál, olvasatlan sor, és csengőhang. Lettem.

Hideg a fal. Tőlem hideg.”





???????

# Sajt

Vonzotta a nőket, a nők ugyancsak versenyeztek érte. Specialista. A mondásos gyengébbik nemé. Persze csak a mondásos. Érdekelte az agykontroll is, és az ízek mámora.

Főszakács volt Párizs "legcsillagosabb" éttermében. Aki nem ismerte a nevét, nem számított. Ilyen és ehhez hasonló módon, tekintve társadalmi helyzetét nem volt nehéz dolga a női szívek meghódításában.

Előkelő autó, munka után Armani öltöny, de csak a hétköznapok egyszerűségéért az Emporio. Talán mondhatni, mindent megtett a siker érdekében, bár a nőket csak kihasználta, kalandnál többre nem vágyott. Mint minden szokványos estén, a legutóbbin is bevetette szemfényvesztésnek tűnő munkamániáját.

Az emberek többsége pénzét, értékeit tarja a széfében, ő ezt másra. Egy vezetett napló rejtőzködött benne, tapasztalatok, kísérletek, ízek, esték leírásával. Tanulmányoknak is szolgálhatna.

A gasztronómiában nem ismert tréfát. A lakása kisebb múzeum, gasztro' ereklyékkel. Szemben a bejárati ajtóval, vörös fény úsztatta üvegvitrin, drága hóbortjának hódoló borkollekcióval.



Screaming eagle 1992-es évjárat 80.000\$  
Chateau mouton rotschild 1945-ből  
114.614\$  
Chateau lafite 1787 160.000\$  
És a borok gyöngyszeme shipwrecked  
heidsieck & co. Monopole champagne  
1917-es évjárat 275.000\$. Nem csak  
feltevés, ezek a világ legdrágább borai.  
Ha kérdezték mire a legbüszkébb, ezzel  
hozakodott elő, főleg ha  
szemfényvesztésre volt szükség.

Éjt nappallá téve dolgozott, hogy  
hozzájuk párosítható, a pornép számára  
nem, talán még a felső tízezernek is  
nehezen megfizethető ízkavalkádot  
teremtsen. Következtetés: nem  
akármilyen nők kerültek abba a lakásba.

Naplóbejegyzések:

2011. július 24. a nő csinos, szőke, 170  
körüli. Első kísérlet. A sajt még nem elég lágy, a lehelet számára kedvezőtlen, túl  
füstölt.

A kaland után, szépen kitessekelt, és finomításba kezdett.

Lágyabb kellett, ezért a svájci tehenek tejét, szerb tehenekére, majd szerb  
szamarakéra cserélte. A keserű és az enyhén édes találkozás a füstöltség  
nyálkeverő hatása, a lágyág beindító érzékisége. Lehelet számára kedvezőbb,  
éppen, hogy kellemesen ízesítse a csókot.

Bejegyzés2: barna haj, kék szem, 165 körüli, sovány. A sajtra sok szőlőt eszik és  
borral sűrűn öblíti. A kérdés gyanús, látni keserűnek érzi. Több tej.

Bejegyzés3: barna, göndör, barna szem. A borra eszi a sajtot, kevesebb szőlő,  
inkább mandula, tehát túl lágy, mint amilyen ő az ágyban.

Bajegyzés4: jó nő. Sajthoz illő mértékben borfogyasztás. Tökéletes. Megérdemel  
egy kalandos éjszakát.

Így készült el a Pule. A világ legdrágább sajtja. Hosszas megtapasztalások,  
laboratóriumi munka, és romantikázásnak tűnő szakmai vacsorák. Hála a nőknek.



Büki Bettina:

## ...szerelmes a pinceillatba

Lekvárt főztünk, mármint, hogy én. Ilyenekben nem voltál otthon, nem is vártam el tőled, még a háztartásunk sem közös, csak belekóstolunk egymásba, milyen lenne, ha te itt, na meg én is. Inkább lementél a pincébe helyrepopozni az ott talált kacatokat, de a füzeted szokás szerint a hónod alatt, bár elektronikusan szoktál alkotni, de a tolladnak is jutott még hely a kockás inged rejtekében. Kicsit csodabogár voltál, szerelmes a pinceillatba, mondjuk én meg a benzingőzbe. Poroltad a sakk készletet, fényesítetted a pecabotot, aprólékosan, csak úgy vigyázva, hisz kis ereklye volt. A zsinórvezető gyűrűtől az orsóig, a bottesten keresztül. Ha már a füzeted szóba került, rólam is szoktál írni, csak azt általában eldugod, de nekem nem telik sokba, hogy úgy nyomtassam szívembe, hogy neked fel se tűnjön a hiányzó tintapaca a patronból. Ilyenkor még közelebb érezlek magamhoz, mert tudom, mit jelentenek neked a betűk. Talán többet, mint az arcom, hisz arról is egy kötetnyi mondanivaló ötlük fel benned. Aztán előkerested a sátrat, családi kempingezést édesgettél, még bizonytalan, meg leszek- e hívva. Megelégeltem, három lépcsőforduló után, a pinceszagot követve hozzád. Ujjammal végigsétáltam válladon. Elég volt ennyi, hogy leégjen a lekvár.



Gelencsér Milán:

## Egy tangeri kiskocsmá

Epedve térdelek le eléd, tudás!  
Marokkó hűvös ópiuméje hajt,  
akár Pilátus őrszemét a  
lét dinamója, időtlen úton.

Eső szítál, egyetlen arasznyi fény  
jelez baráti hallucinációt.  
Tapasztalás, megyek nyomodban  
macskaköves közökön keresztül.

Belépni mint e földre születni, ám  
magasztosabb, lerázom az Úr kezét  
s lezúg az öntudat patakja;  
így tud az emberiség haladni.

Mi meztelen tökély felügyel terád?  
Ezernyi szép utópia! – és a tér  
hol a halált bukásra szántnak  
látta Bukowski az élet ellen.

Töröklepel terül leszeggett, szegény  
fejünkre, zengve ódaszerű zenét;  
s a mennyet égi múzsa dzsessze  
trombitaszóval itatja végig.

Kevés idő maradt, a csap is kifűjt –  
a bár bezár. Hiába... az esti gyors  
fűtyülve kelti báltörönket,  
a masinéria kattog újra.



Horváth Márk

## Biztos az utcalámpák miatt van

Ugyanaz a szerdai álomosság tört ránk, ami minden héten elkap, és megcsócsál, mióta elment. Mózes még délben is pizsamában csatangolt szobáról-szobára, én meg ugyanabban a kávéfoltos fotelban olvastam, amiben három évig ültem lankadatlanul, míg végre hozzám adták Jerát. Az egész délelőtt szótlantul telt. Némán fürödtünk a ránk hagyott nyugalomban, mintha túl fáradtak volnánk, hogy megszólaljunk vagy tudomást vegyünk egymásról. Mózes egyszerre három helyen létezett, és mindenhol hatalmas felfordulást teremtett maga köré, de mindezt olyan hangtalanul, ahogy csak a magányos gyerekek tudják. Aztán úgy fél kettő körül mögém lépett, és megszólított, mint amikor valami hatalmas tettet jelent be az ember, félénken és bűnbánóan, mégsem kertelve. Ahogy az anyjától tanulta.

-Leszakadt a polc.

És csakugyan, leszakadt; könyvekkel szórta tele a szőnyeget, és porceláncserepekkel együtt porba, és zöldes vízbe vetette a régiek arcképeit. Ha nem cseng még mindig a fülemben Mózes hangja, az a mondat, ami lényegében magában hordozza az egész katasztrófát, azt a mikroexplóziót, ami egy szempillantás alatt elnyelte a családom összes rám maradt vagyonát, szinte hallottam volna sikoltozni ükanyám, ahogy bukfcencet hányva a levegőben, hol arccal le, hol arccal föl, vészesen közeledik a megsemmisülés felé.

-Le.

-De összetört a váza.

-Össze.

-És elszakadtak a piros könyveid.

-Látom.

-És?

-Mit és?

Akkor értettem meg, hogy ő réges-rég felébredt, csak én nem bírtam kimászni a tespedtségből. Egész eddig meg sem fordult a fejemben, hogy ellökjem magamtól a karosszéket vagy ha meg is fordult, hát elhessegettem a gondolatot, mondván, Mózes még mindig alva jár.

-Főzök valamit ebédre.

Azzal felkeltem és odavettem a többi rom közé az álmodást. Apa vagyok, úgy is kell viselkednem, kélt fel bennem a vélekedés, de Mózes csak nem tágitott. Állt a fotel mögött, az ajtóban, közben kérdően meresztette rám a szeméit, és tépegette a pizsamája szárát.

-Papa... te láttad már a Holdat?

-Hogy érted?

-A múlt éjjel itt volt. Az ablakban. Nagy, és hideg, és fehér, és ahogy felkeltem az ágyból, hogy megnézzem közelebbről, hátrébb húzódtott, de csak annyira, hogy pont ne érjem el az ujjam végével.

-Hideg volt?

-Igen.

-És itt, az ablakban?

-Igen. Itt, nézd... nem, már nem látszik.







Horváth Márk:

## Leszakadt

Aznap jelentette be, hogy elmegy, mikor az égbolt egy darabja rázuhant az utca végi szomorúfűzre. A gyerek kilenc éves volt, én meg harminchárom. Egyetlen szót sem szólt, csak felvette a piros cipőjét, meg a szalagos kalapját, hogy egészen úgy nézett ki, mint egy hatvanas évekbeli úrinő, akinek, habár évszázadok óta sem vagyona, sem tekintélye nem volt, csak cikornyás neve, és tartása, mégis tiszteletet parancsolt a jelenléte, pusztán időtlensége miatt is. A kilincstre tette a kezét, és hosszú másodpercekig ebben a helyzetben maradt, mintha csak azért tenné, hogy örökre a retinámra vesse elmúló félben lévő állandóságát.

- Elmész?
- El.
- És visszajössz?
- Biztosan.

De nem jött vissza, sem másnap, sem azután. Attól kezdve vártunk, és míg vártunk, kiszáradtak a körtefák, a muskátlik, meg a kardvirágok, és csak a poros mandulafa maradt az ablak alatt. Mózes néha rákérdezett, és mivel jobbat nem tudtam, ezért ugyanazt mondtam neki, mint amit az anyja mondott nekem: biztosan.

Végére is nem tehettem semmiről. A gyerek meg végképp ártatlan. Ha valami oka mégis volt, azt mindenképp a női fejben elrejtett örök elégedetlenségre taksálnám, ami nem is igazán elégedetlenség, sokkal inkább valamiféle megbotránkozás, ami újra és újra és újra előtör, és elmúlik, és megint előtör, árvaságba taszítva férjet és porontyot. Ámde azt hiszem, olyan szempontból nekem is lehetett részem benne, hogy harminchárom éves koromig nem sikerült felnőnöm egyetlen elfogadott kapitalista eszméhez sem. Nem szándékos, nagyapám még munkásőr volt, apám meg már reakciós, mégsem szavazott a Gazemberre, mikor a párt egy emberként kivette az Öreg kezéből a cipőt, és átadta a következő nagyokos kezébe. Csodálkozna hát akárki, ha tudná, hogyan toporgok mezsgyétől mezsgyéig, összetiporva a tekintetes urak krumpliágylásait? Az egyik azért halt meg, mert vérkommunista volt, a másik meg azért, mert rájött, hogy a vérnarancs is csak vörös odabent. Innen nézve nem is olyan különös, hogy harminchárom évesen egy második emeleti lakásban élek, a feleségem emlékével, meg a kilenc éves kisfiammal, aki istenként tekint rám, holott a gyávaságomon, a fotelon, meg az ablakpárkányon kívül semmit sem tudhatok magaménak. Nem vagyok bongyor sem, ahogy az egy valamire való zsidótól elvárható lenne, bár az igazat megvallva zsidó sem vagyok, legalábbis vallásomat tekintve nem, sőt, egyáltalán annyi közöm van csak a szemitizmushoz, amennyi Jerának volt, egy bő negyed részében, míg ki nem keresztelkedett miattam. Nem mintha én valaha is kértem volna erre, de hát világ életemben rettegtem a tűtől, hát még a körülméltékedés gondolatától. Ezen kívül nem harmonikázok, és még a honoráriumom sincs annyi, hogy megéljek belőle. Minden bizonnyal, ha vaginával ver meg az Isten, én is annyira megbotránkozom, hogy csapot-papot-férjet-kölyköt mandulástul-ablakostul-pizsamástul otthagya fogok valakit, aki nem nyugszik, míg meg nem veszi nekem az egész második emeletet.

Mondhatjuk tehát, hogy az élettérbővítés égető szükségének figyelmen kívül hagyásával, mintegy megszegtem azt a sosem létezett szerződést, mely szerint a családi egység fenntartásában való részvétel nem a feleség oldaláról kívánja meg a férji proletarista életvitel eltérését.

Fordítva, a férjnek kötelessége felszámolni a kétszobás panellakás okozta megalégedettséget, autóra cserélni a BKV-t, trónra a fotelt és a kopott szövetkabát helyett nyakkendőben, vasalt selymingben és kényelmetlen, ocsmány, csillogó olasz bőrcipőben járni. Ezen feltételek teljesületlensége folytán, nyilván jogalapot szolgáltatam a váláshoz, és semmiféle sajnálat meg nem illet.

Minden esetre kerestem másik munkát. Természetesen továbbra sem állt szándékomban anyagi fölényt kihasználva területgyarapítást végbevinni, ám a gyermeknevelés kötelezettségének eleget tennem csak úgy sikerülhetett, ha addig keresek pénzt, míg Mózes alszik. Így minden este, miután elaludt, buszra szálltam, és nyakamba vettem az emberiség összes kereskedelemhez köthető bűnét. Árut töltöttem a polcokra. Egész éjszaka, rendületlenül, frontvonalat képezve az emberi mohóság és hanyagság között.

Valójában semmit sem szerettem kevésbé, mint mások után összepakolni, azonban úgy éreztem, ha a saját életemben képtelen vagyok rendet tartani, tartozom annyival, hogy az összes Jerához köthető momentum patikai rendszert mutasson, hogy amikor megéli őket, ne kelljen a térdénél mélyebbre hajolnia. Se vízért, se kenyérért.





Takács Aliz:

## Mit tegyek?

Nehéz a döntés,  
akár az élet.  
Bánat kontra csalódás,  
örök versenyfutás.  
Választhatok:  
legyek okos, illedelmes  
vagy dühöngjek, őrjöngjek?  
Szívemre hallgassak,  
vagy az eszemre?  
Fájdalom vezessen,  
vagy a jó lélek?  
Segíts, kérlek!  
Öntsd elmémbe,  
gondolatod szüntelen.  
Légy őrizőm,  
hogy szeretet vezessen!  
Bíznom kell benne,  
hogy nem vagyok egyedül.



# PSZINAPSZIS

## **A XVI. Pszinapszis Kulturális Stábja pályázatot hirdet ambíciózus művészek számára:**

***Képző-, illetve iparművészeti alkotásokat várunk***

Kritériumok: festmények, rajzok, grafikák, fotók nevezhetők, a méretek pontos megjelölésével, kép mellékelésével, e-mailen. Iparművészeti alkotások közül szívesen látunk bármilyen anyagból és technikával készült alkotást. Kérjük a méretek megadását és kép csatolását is.

Külön kategóriában várunk szobrokat, és videoinstallációkat is.

Kikötésünk: egy alkotótól maximum 5 pályamű nevezhető.



## **Jelentkezni a [palyazat@pszinapszis.hu](mailto:palyazat@pszinapszis.hu) e-mailcímen lehet, 2012. január 31-ig.**

A nevezett mű bármilyen témájú lehet, azonban előnyt jelent, ha ez illeszkedik a XV. Pszinapszis idei főcíméhez, amely a **"Cseppben a tenger"**, illetve témájához, amely a következőket öleli fel:

Az ember autonóm, ugyanakkor mélyen közösségi lény is. Mi az, ami elválaszt és mi az, ami mégis összeköt minket társainkkal? Identitásunkat mindig másokhoz viszonyítva vagyunk képesek létrehozni. Mint cseppben a tenger, személyiségünkben leképeződik fizikai és társas környezetünk, meghatározó szerepet játszik abban, kik is vagyunk valójában, merre tartunk.

A cseppben a tenger, a végtelenség a képességeinket is hívja. Kicsik vagyunk, egy-egy csepp, de tengernyi lendület, elszántság, akarat lehet bennünk, amivel világokat mozgatunk meg. Így válik a bennünk lévő tenger sokszínű korallvilága a lehetőségeink szimbólumává. Azonban igent mondani valamire sokszor azt jelenti, hogy más dolgokra nemet kell mondani. A választás szabadsága tehát nagy felelősséget ró ránk. Honnan tudjuk hát, hogy mikor döntünk jól? Megadatik életünkben a katarzis, az összetartozás, az óceán élmény. Úgy érezzük, egy minket meghaladó egész értelmes részei vagyunk, amely mégis képes belefeledkezni a természettel és a benne élőekkel való egység megtapasztalásába

**A legjobb pályaművek lehetőséget kapnak a XVI. Pszinapszison való bemutatásra kiállítás formájában, 2012 áprilisában.  
Mutasd meg a tehetséged Te is!**

XVI. Pszinapszis Kultúr stáb

Kapcsolattartó: Kovács Anita, Kreif Kinga, Vaszari Júlia

<http://www.pszichodiak.hu>



PÁLYÁZAT A KÉPZELD EL  
c. irodalmi folyóirat HÚSVÉTI számában  
történő megjelenésre

Kiíró: Vizuális Pedagógiai Műhely BT.

Pályázat címe: PÁLYÁZAT A KÉPZELD EL c. irodalmi folyóirat HÚSVÉTI számában történő megjelenésre

Pályázhatnak: Magyarországon és határainkon túl élő magyar nyelven író amatőr költők, írók.

Kategóriák: vers és próza

A pályázat célja: tehetséges amatőr irodalmi alkotók felkutatása

1. A Vizuális Pedagógiai Műhely BT. pályázatot ír ki abból a célból, hogy amatőr költők és írók publikálási lehetőséget kaphassanak egy irodalmi folyóiratban.

2. A folyóirat témaköre: HÚSVÉT. Húsvéti történetek, versek; húsvéttal kapcsolatos írások, mesék Vers és próza is beküldhető, terjedelmi korlátok nélkül.

3. Politikai v. vallási nézeteket, vagy másokat sértő írások a pályázaton nem indulhatnak.

4. Beküldés: a pályázati anyagokat e-mailben (csatolt fájlként) A4-es oldalon, 12-es betűnagysággal, Times New Roman betűtípussal, 2,5-2,5-es oldalmargókkal, normál sorközzel, 1 hasábos tördeléssel fogadunk csak el. Szerző neve: Írás címe sor után 1 üres sort követve következze maga az írás. 1-1 írás között 2 üres sor legyen.

Beküldési cím: folyoirat@vpm.hu

A beküldésről visszaigazolást adunk e-mailen!

Amennyiben 48 órán belül nem kapja meg a visszaigazolást, úgy kérem, ellenőrizze le, hogy pontosan arra az e-mailcímre küldte-e el a pályázatot, ami a kiírásban szerepel! Ha igen, akkor kérjük ismétlje meg az e-mailt az attila@vpm.hu címmel!

5. Beküldési határidő: 2012. február 1.

6. Kizárólag jogtisza, a pályázó által írt pályázati anyagot tudunk elfogadni.

A benyújtott pályázatnak tartalmaznia kell egy aláírt, (személyi igazolványszámot, pontos lakcímet, teljes valódi nevet - és esetlegesen ettől eltérő írói nevet, amin megjelenni kíván - is tartalmazó)

Nyilatkozatot a szerzötől, miszerint a pályamű(vek) saját szellemi terméke(i), és a szerző hozzájárul annak térítésmentes leközléséhez a Vizuális Pedagógiai Műhely Bt. által kiadott folyóiratban, a Barátok Verslista által fenntartott honlapokon.

A Nyilatkozatok postázási címe: Baranyai Attila, 8263 Badacsonytördemic, Római út 84.

## 7. BEKERÜLÉSI díj:

- prózáknál megkezdett szakaszonként ami itt kb. 20-22 sor/szakaszt jelent (a 4-es pontban meghatározott feltételek mellett): 3000 Ft - verseknél megkezdett szakaszonként ami itt kb.

30-32 sor/szakaszt jelent (a 4-es pontban meghatározott feltételek mellett): 3000 Ft (több vers is lehet 1-1 szakaszban)

Terjedelmi korlát nincsen az írásoknál!

Befizetett 3 E Ft-onként KETTŐ folyóiratszám jár a szerzőknek ezért!

A folyóiratban az írások átszerkesztve jelennek meg, más betűtípussal és mérettel esetenként kéthasábos szerkesztéssel, a többi írás között/mellett!

A nevezési díjat kérjük az alábbi címre befizetni: Baranyai Attila, 8263 Badacsonytördemic, Római út 84. Nevezési díjat a kiadó nem fizet vissza.

A folyóiratból plusz példányok ezer forintos áron rendelhetők meg! A közlemény rovathoz kérjük odaírni: "FOLYÓIRAT - HÚSVÉT"!

8. A nevezési díj befizetését igazoló csekk másolatát postai úton kérjük eljuttatni, a Nyilatkozattal együtt címünkre.

9. A szerkesztők által nem megfelelőnek tartott írások a folyóiratba nem kerülnek bele. Erről a szerzőt értesítjük. A szerzőnek lehetősége van a befizetett összegnek megfelelően másik írás beküldésére ezen írás helyett. A többi írás fixen bekerül a folyóiratba a bekerülési díj és a nyilatkozat beérkezése esetén!

10. A beérkezett írásokat nyelvi lektor fogja átnézni. A folyóiratba csak nyelvi lektor által átnézett írások kerülnek be a lektor által javított módon!

11. A folyóirat várható megjelenési ideje: 2012. április környékén.

12. További információ: [attila@vpm.hu](mailto:attila@vpm.hu).

<http://www.vpm.hu>

# KÉPREGÉNY



**ZEGZUG**  
Ifjúsági Iroda



## ZEG-ZUG Ifjúsági és Tanácsadó Iroda

8900 Zalaegerszeg,  
Kossuth u. 47-51.  
(A ZTV épületének földszintjén)

Tel./fax: 06-92-310-384  
Email: [info@zalacivil.hu](mailto:info@zalacivil.hu)  
**[www.zegzug.hu](http://www.zegzug.hu)**





## „VILÁGFA MŰVÉSZETI, HAGYOMÁNYŐRZŐ ÉS TERMÉSZETVÉDELMI PROGRAMOK”

Az Európai Unió és a Magyar Állam  
által nyújtott támogatás összege:

**38.483.100 FT**

Időtartam: 2010. 10. 01. - 2011. 11. 30.

Kedvezményezett: Zalai Civil Életért  
Közhasznú Egyesület

---

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség

[www.ujszechenyiterv.gov.hu](http://www.ujszechenyiterv.gov.hu)

**06 40 638 638**



MAGYARORSZÁG MEGÚJUL

A projekt az Európai Unió  
támogatásával,  
az Európai Szociális Alap  
társfinanszírozásával valósul meg.

